

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľa: **L. M.**, bytom S. č.X., proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Ul.29.augusta č.8, Bratislava, o úrazovú rentu, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 26.októbra 2011, č.k. 3Sp/16/2011-26, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 26.októbra 2011, č.k. 3Sp/16/2011-26, **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne číslo X. z 10.mája 2011 **z r u š u j e** a vec **vracia** odporkyni na ďalšie konanie .

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. z 10.mája 2011, ktorým podľa § 88 zákona č.461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) odporkyňa rozhodla tak, že navrhovateľ nemá nárok na úrazovú rentu.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal z obsahu administratívneho spisu odporkyne vrátane posudkov posudkových lekárov za preukázané, že navrhovateľ dňa 28. mája 1980 utrpel pracovný úraz , pri ktorom došlo k odlomeniu prednej hornej strany

stavca Th12 bez posunutia úlomkov a ku kompresívnej zlomenine prvého driekového stavca so znížením tela stavca o 1/3 a po sedem a pol mesačnej liečbe nastúpil do práce u toho istého zamestnávateľa v tom istom pracovnom zaradení zvarač – zámočník, ktoré vykonával aj u neskorších zamestnávateľov i ako samostatne zárobkovo činná osoba. Posudkoví lekári v posudkoch zhodne skonštatovali, že po skončení práceneschopnosti následkom pracovného úrazu vzhľadom na výkon toho istého zamestnania pracovná schopnosť navrhovateľa nepoklesla, teda miera poklesu pracovnej schopnosti je 0% a že zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľa súvisí s inými chorobami, ktoré podmienili jeho invaliditu na účely nároku na invalidný dôchodok (diabetes mellitus vysoký tlak krvi a iné). Podstatná zmena pomerov navrhovateľa v súvislosti s pracovným úrazom a výkonom práce od roku 1980 nenastala. Krajský súd vzhľadom na to dospel k záveru, že nie sú dané podmienky pre priznanie úrazovej renty a preto rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol, že od pracovného úrazu neustále pociťoval problémy s chrbticou, sústavne nemôže vykonávať práce, ktoré predtým robil bežne. Jeho pohyblivosť je čoraz menšia a má odporúčenú operáciu chrbtice, aby vôbec mohol chodiť. Jeho zdravotný stav by sa mal prehodnotiť aj z hľadiska súvislosti pracovného úrazu z terajším stavom. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení odvolaniu poukázala na skutočnosť, že navrhovateľ po ukončení liečby pracovného úrazu z 28.mája 1980 nastúpil do práce u toho istého zamestnávateľa v tom istom pracovnom zaradení ako zvarač a neskôr ako zámočník, zvarač, lakýrnik a palič a od roku 2004 do 10.marca 2010 ako samostatne zárobkovo činná osoba vykonával činnosť zámočníka-zvarača. Po ukončení liečby teda pracoval na rovnakých pozíciách ako zamestnanec i ako samostatne zárobkovo činná osoba. V roku 2011 bol uznaný invalidným najmä pre ochorenie na cukrovku, vysoký tlak krvi s komplikáciami a stav po prekonanej ťažkej pankreatitíde s komplikáciami. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu opravného prostriedku a v medziach odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie rozhodnutia odporkyne o nároku navrhovateľa na úrazovú rentu podľa § 88 zákona.

Nebolo sporné, že navrhovateľ dňa 28.mája 1980 utrpel pracovný úraz, ktorého následkom bolo postihnutie chrbtice.

Pracovný úraz uznaný podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 sa podľa § 251 ods.1 zákona považuje od 1. januára 2004 za pracovný podľa zákona č.461/2003 Z.z.

Podľa § 88 ods.1 zákona poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti") a nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Medzi účastníkmi je sporným, či v dôsledku pracovného úrazu navrhovateľ má viac ako 40 %-ný pokles schopnosti vykonávať činnosť, ktorú vykonával pred úrazom.

V posudkovej dokumentácii odporkyne je založená správa ošetrojúceho lekára z 18.decembra 1981, z ktorej vyplýva, že navrhovateľ pri pracovnom úraze utrpel kompresívnu zlomeninu stavcov Th12 a L1 s odlomením prednej hornej hrany tela stavca Th12 bez posunutia úlomkov a klinovým znížením tela stavca L1 s predpokladom trvalých následkov v zmysle bolestí v chrbtici, obmedzenia jej pohyblivosti a zníženia tela stavca.

Navrhovateľ požiadal o priznanie úrazovej renty dňa 25.januára 2011. Z obsahu jeho podaní v spise odporkyne vyplýva, že priznania úrazovej renty sa domáha vzhľadom na to, že pri dvoch hospitalizáciách na Klinike pracovného lekárstva mu bolo povedané, že jeho zdravotné problémy majú súvis s pracovným úrazom.

V posudkovej dokumentácii sa nachádzajú lekárske správy, vypracované v súvislosti s vyvrtnutím a natiahnutím plecového kĺbu, postihnutím krčnej chrbtice, z očného vyšetrenia v súvislosti s diabetom. Podľa správy z ortopedického vyšetrenia dňa 24. januára 2011 a prepúšťacej správy z neurologického oddelenia nemocnice s poliklinikou Levoča, a.s.

z 24.februára 2011 zníženie tela stavca Th12 je o štvrtinu a tela stavca L1 o polovicu, syndesmofyty Th12-L1 s obmedzením pohyblivosti v oblasti Th12-L1 o polovicu.

Posudkový lekár ústredia v posudku z 21.júla 2011 uviedol, že k zhoršeniu zdravotného stavu z dôvodu prekonaného pracovného úrazu nedošlo, hoci z vyššie uvedeného konštatovania ortopéda i správy z neurologického oddelenia vyplýva, že v oblasti Th12-L1 došlo k progresii nálezu.

Pre posúdenie nároku na úrazovú rentu je podstatný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu pracovnú činnosť. Okolnosť, že navrhovateľ po nevyhnutnej liečbe po pracovnom úraze aj v neskoršom období vykonával doterajšiu činnosť zámočníka, sama o sebe nevylučuje, že schopnosť na výkon tejto činnosti nie je obmedzená v dôsledku zhoršenia zdravotného stavu v súvislosti s pracovným úrazom.

Z prepúšťacej správy z Kliniky pracovného lekárstva z 19. júla 2011 okrem iného vyplýva, že u navrhovateľa je prítomná aj choroba z povolania – ochorenie z vibrácií. Zistenie, kde navrhovateľ pracoval za podmienok vedúcich k tejto chorobe z povolania z administratívneho spisu odporkyne nevyplýva a v tejto súvislosti nebol posúdený ani pokles schopnosti navrhovateľa vykonávať takú doterajšiu činnosť.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo rozhodnutie odporkyne, je v rozpore s obsahom spisov a je nedostačujúce na posúdenie veci (§ 250j ods.2 písm. b/ a c/ O.s.p.), preto rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutie odporkyne zrušil a vrátil na ďalšie konanie podľa § 250ja ods.3 veta prvá v spojení s § 250s a § 250q ods.2 O.s.p.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne doplniť dokazovanie v naznačenom smere a vo veci znovu rozhodnúť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. januára 2013

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová